

[Forsvarsministeren.]

ændrer intet i det forhold, at det alene er de danske myndigheder, som træffer afgørelsen vedrørende vort forsvar.

Ved mødet i NATOs hovedkvarter gjorde man opmærksom på, at forslaget hverken var i overensstemmelse med de af NATO opstillede styrkemål eller de af NATO ledende militære tilkendegivne synspunkter på tjenestetidsspørgsmålet. Det blev aftalt at etablere et samarbejde mellem NATO-hovedkvarteret og danske myndigheder med henblik på at drøfte den mest hensigtsmæssige fordeling af styrker værne imellem inden for forslagets rammer, idet det må anses for værdifuldt at høre hovedkvarterets råd i så henseende.

Ved mødet blev der endvidere givet en analyse af konsekvenserne for Danmarks vedkommende af gennemførelsen af de af NATO opstillede styrkemål såvel i økonomisk som i personelmæssig henseende. I denne forbindelse blev der også givet udtryk for, at vi efter hovedkvarterets opfattelse kunne afhjælpe de alvorligste mangler i vort forsvar ved en ordning på et lavere niveau end svarende til de af NATO hidtil opstillede mål.

Jeg skylder til sidst at oplyse, at det i overensstemmelse med, hvad der hele tiden har været tanken, er hensigten på et senere tidspunkt, formentlig i næste folketingsår, at fremsætte forslag til revision af hjemmевærnsloven og forsvarets personellovgivning. Der vil naturligvis blive ført forhandlinger med hjemmевærnsledelsen og forsvarets personelorganisationer, forinden sådanne forslag fremsættes her i det høje ting.

I denne sammenhæng føler jeg trang til at gøre et par afsluttende bemærkninger.

Jeg har allerede tidligere fremhævet, at hjemmевærnet er et nødvendigt led i vort samlede forsvar. Vi kan ikke bygge forsåret på hjemmевærnet alene; der må stå lokalforsvar og feltstyrker bagved, men hjemmевærnet kan ikke undværes. Det bygger i dag på frivillighed og fritidsindsats, og vi skylder de mænd og kvinder en varm tak, som inden for hjemmевærnets rammer yder denne frivillige indsats. Vi skylder dem — og det vil være til fordel for det samlede forsvar — at søge frem til en styrkelse af hjemmевærnets samlede stilling. Overvejel-

serne om hjemmевærnsloven vil bl. a. tage sigte herpå, og der er i den budgetopstilling, som følger det foreliggende lovforslag, taget det første beskedne skridt i så henseende.

Det er mit håb, at gennemførelsen af en ny forsvarslovgivning vil skabe bedre arbejdsvilkår for forsvarets personel. Selv om overgangsproblemer vel ikke kan undgås, er det på lidt længere sigt klart, at når det samme antal faste befalingsmænd påregnes at være til rådighed for færre styrker, vil mulighederne for en tilfredsstillende løsning af opgaverne øges. At der i øvrigt over for alle personelkategorier under forsåret vil blive vist størst mulig hensyntagen i overgangstiden er en selvfølge.

Det må erkendes, at personalet i adskillige år har arbejdet under vanskelige vilkår, og man skylder det tak, fordi det har løst opgaverne på en måde, som alt i alt har måttet aftvinge respekt. De vanskelige forhold har af og til medført beklagelige hændelser, men noget sådant kan næppe helt undgås, og navnlig ikke når man, som det hidtil har været tilfældet, i så vid udstrækning har måttet bygge på yngre, mindre erfarne befalingsmænd. Den bedre enkadring i fremtiden og den større islet af faste folk skulle kunne medvirke til at afhjælpe disse vanskeligheder.

Hermed skal jeg anbefale det foreliggende lovforslag til det høje tings velvillige behandling og udtrykke håbet om, at forhandlingerne om denne sag må føre frem til en løsning i bred enighed.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om pension og hjælp til enker m. fl.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 3009, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 703).

Der var stillet 1 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.